

ἔτσι τὴν σήμερον ἐγνωρίζοντας τὸ ἄδικον ὁποῦ ἔκαμεν τῆς αὐτῆς Ἀννέζας ἀνουλλάρει τὴν αὐτὴ σεντένζα εἰς ὅλα της τὰ μέρη νὰ εἶναι ἄκερη καὶ νὰ μὴν ἀρχήζει τίποτας ὥσάν νὰ μὴν ἤθελε γένει πώποτες ἀλλὰ τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι νὰ εἶναι τῆς ἄνωθεν Ἀννέζας ....».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΠΕΡΙ ΜΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΑΣ ΑΡΡΕΝΟΣ ΤΕΚΝΟΥ
«ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΝΟΜΟΝ»

1772, 6 Νοεμβρίου

«... Οἱ δὲ αἵρεται κριταὶ ὁμοῦ μὲ τὴν Καντζηλλαρίαν ἐστάθησαν καὶ ἐρευνήσαν μὲ στόχασιν καὶ μὲ φόβον Θεοῦ ταῖς ὑποθέσεσιν καὶ τὰ γράμματα ὁποῦ τῶν ἐφανέρωσαν καὶ τὰ δύο μέρη, ἐρευνῶντες αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν μίαν καὶ δύο καὶ τρεῖς καὶ πολλάκις, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Βασιλικὸν νόμον. Καὶ πρῶτον μὲν καθὼς φανερώνει ὁ νόμος δὲν τοῦ ἄγγιξεν τοῦ σιὸρ Πετράκη νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πατρός του κληρονομίαν μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐπειδὴ καὶ εἶναι προικισμένος διατὶ εἶναι ἄλλοι παῖδιά ἀπροίκιστα καὶ ἐλεύθερα. Διὰ τοῦτο δὲν τοῦ δίνει ἡ κρίσις τίποτα. Διὰ δὲ τῆς ἀποθανούσης ἀδελφῆς του Μαρούσας κατὰ τὸν Βασιλικὸν νόμον τοῦ τυχαίνει νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν περιουσίαν της τὸ μερίδιόν του, ὁμοῦ καὶ τὰ λοιπὰ του ἀδελφία καὶ τὴν μητέρα του ...».

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΘΩΜΑΝΟΥ ΚΡΙΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΣΤΩΤΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Χ.Χ.

«Τὴν ἡμετέραν ἐνδοξότητα δουλιζῶς παύσαντες. Καὶ ἀναφέρομεν ταπεινῶς ὅτι διὰ τὴν ἀγωγὴν ὁποῦ ὁ πατριώτης μας Πέτρος Θεοδώρου Πόμερ, ἔκαμεν εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἀφέντη μας ἐναντὶν τοῦ ποτὲ Νικολοῦ Δοῦ. Ἡ Καλλέργη καὶ Γεωργίου Καρύθου, διὰ τῆς καὶ ἐστάλη μπεμπεσίρης ὁ ἐνδοξότατος Χασάν Ἀγάς σιντζιαδετζιμπασίης ἀπὸ τὴν περικλειομένην κόπιαν τῆς πρὸς τὸ θεοφρονήσαν ἔπος του ἀναφορᾶς θέλει κατανοήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἕως τὸ βαθμὸν ἐρευνᾶται μὲ τὸ νὰ ἐγινεν ἡ ἐξέτασις ἀπαρallάκτως, παρόντος πάντοτε τοῦ μπουμπασίρη τοῦ ὕψους του ... Ἰδεάσομεν ὅμως τὴν ἐνδοξότητά της ὅτι ὅσα φορέσει μία γυναῖκα ἀπὸ τὰ τοῦ ἀνδρός, κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μας δὲν παίρνονται ποτὲ ὀπίσω παρακαλοῦντες νὰ μὴν ἀναιροῦνται τὰ τοπικὰ ἔθιμα διατὶ διαφθείρεται τὸ τοπικὸν σύστημα. Ὅμοίως καὶ αἱ προγαμιαῖαι δωρεαὶ δὲν ἐπιστρέφονται καὶ σὰς βεβαιοῦμεν ὅτι αὐτὴ ἡ γυνὴ ἐτράβηξε τὰ ἀνιάτα ἔξοδα, βάσανα, κόπους εἰς τὰ τῆς ἀρρώστιας τοῦ αὐτοῦ Καλλέργη ὄντας ἡ ἀσθένειά του πολυκαιρινή, χωρὶς νὰ ἀπολαύσῃ ἀπὸ αὐτὴν οὐδέν. Αὐτὰ ἰδεάζομεν τῇ ἐνδοξότητί της παρακαλοῦντες νὰ εἶναι συνήγορος τοῦ δικαίου καὶ προσέτι νὰ ἀναχαιτίζωνται ὅπως δυνατόν τοιαῦτα ὑποθέσεις ὁποῦ εἶναι ξένα, χωρὶς νὰ ἐνέχεται τὸ κοινόν μας ὅτι πάσχει ἡ κοινότης μεγάλην ἀνωμαλίαν καὶ δυσκολίαν...».

285

1663-1834. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Λεύκες, Μάρμαρα, Παροικιά, Τζίπιδος (Πάρος).

Ν. Ἀλινράντης, «Ἀνέκδοτα παριανὰ ἐγγράφα τῆς συλλογῆς Ζαχαρία Στέλλα», *Παριανὰ* 101 (2006), σ. 210-219, αρ. 1-3. *Παριανὰ*

103 (2006), σ. 424-435, αρ. 4-9· *Παριανὰ* 104 (2007), σ. 73-88, αρ. 10-20· *Παριανὰ* 105 (2007), σ. 224-232, αρ. 21-28.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΘΩΜΑΝΟΥ ΚΡΙΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ ΑΠΟΚΛΗΡΩΘΕΝΤΟΣ ΤΕΚΝΟΥ

1819, 8 Οκτωβρίου

«Ἰμπραήμ τζαβοῦς ἀγᾶ:

ὁ ἐδῶ ἐν τῇ Παροικίᾳ Κοσμάς Παρίας, καί ὁ ἐκ τοῦ Κώνστου Μανοῦσος, ἐμφανισθέντες πρὸς ἡμᾶς, ἐγχειρήσαντο δύνω ὁμολογίας τοῦ ποτέ Δημήτρη Ραγκούση διὰ τὰς ὁποίας ἐκράξαμεν τὸν πατέραν του Θωμᾶν Ραγκούσην πρὸς ἀναζήτησιν τούτων. Ὁ αὐτός Θωμᾶς ὁμολόγησεν ἔμπροσθέν μας μετὰ μαρτύρων ὅτι μέ τό νά ἐβγῆκε ὁ αὐτός υἱός του ἀχρεῖος καί κατὰ πάντα ἄτιμος καί ἐδεφῆς παραβάς τούς ὅρους καί τὰ χρέη τῶν παιδιῶν πρὸς τούς γονεῖς ἀτιμάζων καί καταζημιῶν αὐτόν τοῦτον τόν πατέρα του ἐφ' ὅρους ζωῆς του, ἀπέβαλεν αὐτόν τῆς υἱικῆς τάξεως κάνοντάς τον ἀπόκληρον κατὰ πάντα. Διό δέ καί ἀποθανόντος αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ εἰς τήν Ἀνατολήν, μηδέν παρ' αὐτοῦ ὁ πατέρας του Θωμᾶς ἐμεθέξατο. Ὅθεν ἡ ἱερά κρίσις καί ὁ νόμος δικαίων τόν πατέρα «ὅτι δέν ἐνέχεται τελείως νά πληρώσῃ, μηδέ ὀβολόν χρέη τοῦ υἱοῦ, ὄντος ἀσώτου, ἐδέφης καί ἀπόκληρος, καί ὡς μή φθάσαντος εἰς γνώμην διὰ ὅλα ταῦτα καί διὰ τοῦς ὀρθοῦς λόγους καί δίκαια τῆς κρίσεως, ἀποφασίζομεν ὅτι νά μένῃ ὁ αὐτός Θωμᾶς ἀκαταζήτητος καί ἀναζήτητος ἀπό τούς αὐτούς χρεωφειλέτες τοῦ ἀποκλήρου του υἱοῦ ποτέ Δημήτρη. Ὅθεν καί εἰς πίστωσιν βεβαίαν καί διὰ νά ἔχῃ τό κῦρος ἐν παντί τόπω καί κρῖματι ὁ Θωμᾶς ἀπό τὸ παρὸν εἰς χεῖρας του τῇ σφραγίδι τῇ ἐμῇ βεβαιωμένον, πρὸς διαρκή ἐνστάσιν τε καὶ ἀκριβῆ ἀσφάλειαν...».

286

1664. Νοταριακή πράξη μαθητείας. Κέρκυρα.

Ἀγγελικὴ Σταυροπούλου-Μακρή, «Ἡ παρουσία τοῦ ζωγράφου Θεοδώρου Πουλάκη στὴν Κέρκυρα», *Κρητικὰ Χρονικὰ* 28-29 (1988-1989), σ. 222-223.

287

1664-1666. Νοταριακές πράξεις. Κεφαλονιά.

Γ. Πεντόγαλος, «Ἡλίας ἢ Λέος Μόσκος. Ἀγιογράφος στὶς ἐκκλησίες “Ἀνάληψη” καὶ “Παντοκράτορας” στὸ Λιζούρι (1664-1665)», *Παρνασσὸς* 16/1 (1974), σ. 41-50, αρ. 1-4.

288

1664-1820. Προικοσύμφωνα. Σίφνος.

Σ. Συμεωνίδης, «Δεκαπέντε προικῶα ἐγγράφα Σίφνου», *Σιφνιακὰ* 1 (1991), σ. 81-109, αρ. 1-15.

